

prima instanță: A. Danilov
instanța de apel: D. Manole, E. Fistican, S. Arnăuț

dosarul nr. 2rac-441/15

ÎNCHEIERE

11 noiembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul:

Tatiana Vieru

Judecătorii:

Petru Moraru, Iurie Bejenaru

examinînd chestiunea admisibilității recursului declarat de Societatea pe Acțiuni „Orhei-Vin” în proces de insolabilitate,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Orhei-Vin” împotriva Firmei de Producere și Comerț „Marketing Vin” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la încasarea datoriei, dobînzii de întîrziere și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de administratorul insolabilității Societății pe Acțiuni „Orhei-Vin”, fiind menținută hotărîrii Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 19 noiembrie 2014,

c o n s t a t ă:

La 12 noiembrie 2012, SA „Orhei-Vin” a depus cerere de chemare în judecată împotriva FPC „Marketing Vin” SRL, cu privire la încasarea datoriei, dobînzii de întîrziere și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul invocă că, la 27 februarie 2008 a fost încheiat contractul de mandat nr. 8, între FPC „Marketing Vin” SRL și SA „Orhei-Vin”, conform căruia, mandatarul și-a asumat obligația financiară pentru vânzarea vinului, fiind obligat să achite SA „Orhei-Vin” prețul vinului livrat în termen de 30 de zile după furnizarea vinului.

A mai indicat că, pe parcursul derulării acestui contract, a avut loc livrarea mai multor loturi de vin, practic achitînd toate loturile pîrîtului, fiind neachitat parțial doar ultimul lot de producție livrată în mărime de 296 001,20 lei, furnizat către ÎM „Acorex Wine Holding” SA în baza contractului de mandat cît și în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 01/12 din 21 ianuarie 2010, acumulînd o datorie la executarea contractelor respective în sumă de 22 427,45 lei.

Susține reclamantul că, în scopul soluționării litigiului pe cale extrajudiciară, SA „Orhei-Vin” a înaintat către FPC „Marketing Vin” SRL mai multe reclamații prin care a solicitat restituirea datoriei, dar toate reclamațiile au rămas fără răspuns din partea pîrîtului.

Solicită reclamantul încasarea de la FPC „Marketing Vin” SRL datoria în mărime de 22 427,45 lei, dobânda de întârziere în mărime de 5 324,83 lei și a taxei de stat în sumă de 832,57 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 19 noiembrie 2014 a fost respinsă acțiunea înaintată de SA „Orhei-Vin”, ca fiind neîntemeiată.

La 17 decembrie 2014, administratorul insolabilității SA „Orhei-Vin”-Cristina Negură a declarat apel nemotivat, iar la 02 aprilie 2015 a declarat apelul motivat împotriva hotărârii Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 19 noiembrie 2014, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie admisă acțiunea.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2015 a fost respins apelul declarat de administratorul insolabilității SA „Orhei-Vin”-Cristina Negură, fiind menținută hotărârii primei instanțe.

La adoptarea soluției sale instanța de apel a invocat că, la materialele dosarului nu au fost anexate probe pertinente, concludente și admisibile care ar confirma existența datoriei solicitate spre încasare or, din considerentul că, SA „Orhei-Vin” căreia în virtutea art. 117 CPC RM îi revine sarcina probațiunii, nu a prezentat nici instanței de fond și nici instanței de apel probe incontestabile ce ar confirma afirmațiile indicate în acțiune.

La 18 septembrie 2015 SA „Orhei-Vin” în proces de insolabilitate, a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2015, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie admisă acțiunea.

În motivarea cererii de recurs a indicat că, atât instanța de apel cât și prima instanță nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, au interpretat eronat normele de drept material și procedural, iar concluziile instanțelor, sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SA „Orhei-Vin” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, analizând actele cauzei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ constată că argumentele formulate în recurs se limitează la

situația de apreciere de către instanțele ierarhic inferioare a circumstanțelor de fapt a cauzei, iar argumentele invocate în recurs, în esența lor, sînt similare argumentelor invocate atît în prima instanță cît și în instanța de apel și sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

Pe cînd, alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respins. Or recursul, exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SA „Orhei-Vin” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Orhei-Vin” în proces de insolvență, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul:

Tatiana Vieru

Judecătorii:

Petru Moraru

Iurie Bejenaru